

ปัญหาการบริหารจัดการกองทุนประกันสังคม ของสำนักงานประกันสังคม¹

อทิตติยากรณ์ วันวาน²

จากการศึกษาปัญหาการบริหารจัดการกองทุนประกันสังคมของสำนักงานประกันสังคม ของประเทศไทย โดยวัตถุประสงค์เพื่อให้สิทธิประโยชน์แก่ลูกจ้างหรือพนักงานของรัฐที่ได้รับความเสียหายใน ความเสียหายต่าง ๆ เช่น การรักษาพยาบาล เป็นต้น เพื่อบังคับผู้ประกอบการหรือหน่วยงานของทางราชการ ให้การเยียวยาและชดเชยความเสียหายอยู่ และเพื่อให้ประเทศไทยมี การบริหารจัดการกองทุนประกันสังคม ของสำนักงานประกันสังคม อย่างเต็มรูปแบบ โดยลูกจ้างหรือพนักงานของรัฐจะได้รับความคุ้มครอง ทั้งใน เรื่องการวางแผนการลงทุน โดยกองทุนประกันสังคมหรือกองทุนอื่น และกรณีการประสบอันตราย หรือ เจ็บป่วยทุพพลภาพ และตาย ทั้งนี้ เนื่องและไม่เนื่องจากการทำงาน รวมไปถึงการคลอดบุตร สงเคราะห์บุตร ชรา ภาพ และการว่างงาน แต่เนื่องจากพัฒนาการของระบบเศรษฐกิจและอัตราการแข่งขันภาคธุรกิจที่สูงขึ้น

จากการศึกษาค้นคว้า การศึกษาอิสระฉบับนี้ ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาการบริหารจัดการ กองทุนประกันสังคมของสำนักงานประกันสังคม ผู้ศึกษาได้พบประเด็นปัญหา 3 ประเด็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่งปัญหาด้านการจัดเก็บเงินสมทบ และการเบิกจ่าย กฎหมายการบริหารจัดการกองทุน ประกันสังคมของสำนักงานประกันสังคม นั้น นายจ้างไม่ชำระเงินสมทบที่จะเป็นประโยชน์ตามกำหนด ซึ่ง ผู้ศึกษาพบว่ารัฐบาลยังไม่มีมาตรการ ทางกฎหมายที่เพียงพอที่จะบังคับใช้กับนายจ้างให้นำส่งเงินสมทบ ตามกำหนดเวลาที่มีอยู่ และยังไม่สามารถทำการจัดเก็บเงินสมทบได้อย่างครบถ้วน อันก่อให้เกิดการค้าง ชำระเงินสมทบเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และ ผู้ศึกษายังมีประเด็นที่น่าสงสัยว่ามาตรการทางกฎหมายใน การดำเนินคดีอาญานั้น เพียงพอที่จะบังคับใช้หรือไม่เพียงใด ในกรณีที่นายจ้างไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 47 จะมีบทลงโทษหรือไม่อย่างไร เช่น ทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้างให้นายจ้าง หักค่าจ้างของผู้ประกันตนตามจำนวนที่ต้องนำส่งเป็นเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตน เมื่อนายจ้างหักเงิน ประกันแล้ว แต่กลับนำเงินที่หักจากลูกจ้างไปบริหารงานธุรกิจต่อโดยใช้เป็นเงินหมุนเวียนในธุรกิจ เช่นนี้จะ มีบทลงโทษตามกฎหมายหรือไม่

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระ ปัญหาการบริหารจัดการกองทุนประกันสังคมของสำนักงาน ประกันสังคม โดยอาจารย์ที่ปรึกษาคือ รองศาสตราจารย์ ดร. สุมาลี วงษ์วิจิตร และคณะกรรมการ คือรองศาสตราจารย์ ดร.ปภาศิริ บัวสวรรค์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมชายรัตน์เชื้อสกุล

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต รุ่นที่ 8 มหาวิทยาลัยรามคำแหงสาขาวิทยบริการเฉลิมพระ เกียรติ จังหวัดขอนแก่น

ประเด็นที่สองปัญหาด้านการพัฒนาระบบประกันสุขภาพ การบริหารจัดการกองทุนประกันสังคมของสำนักงานประกันสังคมมีปัญหาระบบประกันสุขภาพที่มีให้แก่ลูกจ้างทั้งระบบตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 58 และ มาตรา 59 และเมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 54 แล้วจะพบว่ามีความยืดหยุ่นมากกว่า โดยมาตรา 54 กำหนดให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากกองทุนประกันสังคม และมาตรา 58 กำหนดให้เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมสามารถกำหนดรายละเอียดและเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริการทางการแพทย์ได้ที่ผู้ประกันตนจะได้รับจากกฎหมายการบริหารจัดการกองทุนประกันสังคมและกองทุนเงินทดแทนของสำนักงานประกันสังคมที่มีอยู่ ก็ยังไม่พบเนื้อหาที่กล่าวถึงการรับบริการทางการแพทย์ผ่านทางระบบการแพทย์ทางไกลแต่อย่างใด ทั้งนี้การบริหารจัดการกองทุนประกันสังคมของสำนักงานประกันสังคม ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ไม่ได้ให้คำนิยามคำว่า “บริการทางการแพทย์” เอาไว้ ซึ่งผู้ศึกษาเห็นว่าพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการรับผิดชอบย่อมมีดุลยพินิจที่จะกำหนดให้บริการทางการแพทย์ที่ผู้ประกันตนจะได้รับประโยชน์ทดแทนนั้นครอบคลุมถึงบริการการแพทย์ทางไกลด้วยการพัฒนาระบบการแพทย์ทางไกล เพื่อให้ระบบสาธารณสุขของไทยมีความสามารถในการรองรับผู้ป่วยสูงขึ้นนอกเหนือจากการดำเนินการการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีแล้ว ยังจำเป็นต้องขจัดอุปสรรคทางกฎหมายต่าง ๆ ที่มีอยู่โดยไม่ว่าจะเป็นเช่นไรการดำเนินการต่าง ๆ ด้านประกันสังคมก็จำเป็นต้องใช้งบประมาณอย่างเหมาะสมต่อไป ซึ่งจะไม่สอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับการประกันสังคมและการลงทุน เพราะการประกันสุขภาพก็ต้องหักเงินจากค่าแรงของผู้ประกันตนซึ่งถือว่าเป็นการลงทุนอย่างหนึ่ง

อีกทั้งยังพบว่ามีปัญหาทางกฎหมาย คือ ระบบประกันสุขภาพความยั่งยืนโดยรายจ่ายของสุขภาพทั้งหมดตามงบประมาณแผ่นดินก็ยังขาดสภาพคล่องเนื่องจากการบริหารงานของทุกภาคส่วนไม่มีความเพียงพอ โดยประชาชนยังไม่สามารถเข้าถึงการรักษาพยาบาลได้ และยังไม่มีความเท่าเทียม โดยการรักษาพยาบาลที่เท่าเทียมตามมาตรฐานของการรักษาพยาบาลที่รัฐวางไว้ให้ และโรงพยาบาลที่อยู่พื้นที่ห่างไกลก็ยังขาดมาตรการในการรักษาที่เท่าเทียมโรงพยาบาลใหญ่ และไม่มีการกำหนดช่วงชั้นของอายุและค่ารักษาพยาบาลของแต่ละกองทุน เพื่อกำหนดระดับขั้นของการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ซึ่งแต่ละกองทุนไม่ควรต่างกันเกินไปจนเกินไป และความไม่มีประสิทธิภาพ ระบบประกันสุขภาพของภาครัฐทุกระบบต้องใช้งบประมาณด้านการบริหารจัดการกองทุน ปัญหาทางกฎหมายที่เกิดขึ้น คือ ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานของรัฐมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังพบว่ากำลังคนในการทำงานไม่เพียงพอกับภาระงาน มีศักยภาพและคุณภาพไม่เพียงพอ อีกทั้งกลไกกลางในการบริหารมีการบริหารจัดการภายใต้หน่วยงานที่ต่างกัน และการบริหารจัดการเรื่องการพัฒนาและกระจายโครงสร้างพื้นฐานระบบบริการสุขภาพในภาพรวมทั้งประเทศในระยะยาว ทั้งภาครัฐและเอกชน ยังมีบทบาทที่ยังไม่มีความชัดเจนตามภารกิจ และขาดการให้ข้อมูลที่ครอบคลุมและถูกต้องกับประชาชนในเรื่องชุดสิทธิ

ประโยชน์ของการใช้บริการ การเลือกหน่วยบริการจัดสรรเงินให้แก่หน่วยบริการและด้านคุณภาพที่มีความแตกต่างกัน

ประเด็นที่สามปัญหาการนำเงินกองทุนประกันสังคมไปลงทุน เมื่อพิจารณาจาก พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537 มาตรา 18 ซึ่งมีการกำหนดในกรณีลูกจ้างเจ็บป่วย สูญเสียอวัยวะ ทูพพลภาพ ตาย หรือ สูญหายให้เพิ่มสิทธิประโยชน์ในการจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างที่ประสบอันตรายเนื่องจากการทำงาน จากเดิมในอัตราร้อยละ 60 ของค่าจ้างรายเดือน ซึ่งถือว่าน้อยเกินไป จึงควรเพิ่มเติมให้สูงกว่าเป็นอัตราร้อยละ 80 ของค่าจ้างรายเดือน และค่าทดแทนการเสียเวลาการทำงาน จากเดิมจ่ายค่าทดแทนเมื่อลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้เกิน 3 วัน เป็นการจ่ายค่าทดแทนตั้งแต่วันแรกที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ และการจ่ายค่ารักษาพยาบาลจากเดิมจ่ายเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 35,000 บาท เป็นเท่าที่จ่ายจริงควรเพิ่มมากกว่า 35,000 บาท เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจปัจจุบัน และกรณีตายจากเดิมจ่ายค่าทดแทนในอัตราร้อยละ 60 ของค่าจ้างรายเดือนแต่ไม่เกิน 8 ปี เป็นจ่ายเกิน 8 ปี แต่ถึงค่าทดแทนจะเท่าไรก็ตามขึ้นอยู่กับความเหมาะสม ซึ่งจะเห็นได้ว่ากฎหมายเดิมนั้นยังทำให้ผู้รับสิทธิประโยชน์ได้รับเงินไม่เพียงพอกับสภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปซึ่งไม่สอดคล้องกับทฤษฎีการลงทุนที่มีจุดมุ่งหมายในการลงทุนของผู้ลงทุนแตกต่างกันไป ระหว่างผู้ลงทุนแต่ละท่าน ผู้ลงทุนบางท่านลงทุนเพื่อหวังรายได้บางท่านหวังได้กำไรจากการขายหลักทรัพย์ และบางท่านอาจต้องการได้ทั้งสองอย่าง ดังนั้น ผู้ลงทุนแต่ละท่านต้องมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนของตนเองตามความ ฉะนั้นเหตุผลที่มีการปรับเปลี่ยนสิทธิประโยชน์ในการจ่ายเงินทดแทนนี้เพื่อชดเชยการสูญเสียรายได้ของผู้ประกันตนที่มีความเสี่ยงการประสบอันตรายในหน้าที่การงาน และให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและในอนาคต เพื่อให้การลงทุนในการบริหารจัดการกองทุนของสำนักงานประกันสังคมมีประสิทธิภาพต่อไป

อีกทั้งมีการนำเงินกองทุนประกันสังคมไปลงทุนในด้านต่าง ๆ เช่น ปัญหาด้านหน่วยงานโดยสำนักงานประกันสังคมมีความมุ่งมั่นในการบริหารกองทุนและสร้างผลตอบแทนสะสมอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มความมั่นคงให้แก่กองทุนประกันสังคม สามารถรองรับค่าใช้จ่ายในการดูแลและพัฒนาสิทธิประโยชน์ของผู้ประกันตนทั้งในปัจจุบันและอนาคต พร้อมจะอยู่เคียงข้าง ลูกจ้าง ผู้ประกันตน แม้จะเกิดเหตุการณ์ในช่วงภาวะวิกฤตจากไวรัสโควิด-19 ส่งผลกระทบการว่างงานของลูกจ้าง ผู้ประกันตนจำนวนมาก ซึ่งประกันสังคม มีเงินกองทุนเพียงพอที่จะนำไปจ่ายสิทธิประโยชน์ดังกล่าว ส่วนในแง่ของกำไรผู้ประกันตนไม่มีสิทธิตามกฎหมายแต่อย่างใดนอกจากรับประโยชน์หรือได้รับการเยียวยากรณีที่จะเข้าเงื่อนไขตามกฎหมาย เช่น กรณีเจ็บป่วย, พิกัด, เสียชีวิต, คลอดบุตร, สงเคราะห์บุตร, ชราภาพ หรือว่างงานจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 และก็เกิดปัญหาว่าผู้ประกันตนยังไม่สามารถเข้าถึงการลงทุน หรือสร้างกำไรจากการส่งเงินเข้าประกันสังคม ทั้งที่นำส่งเงินเข้าทุกเดือน รวมทั้งอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในการบริหารจัดการกองทุนประกันสังคมสำนักงานประกันสังคมก็เป็นอีกสิ่งที่จะต้องแก้ไข

จากการศึกษาปัญหาการบริหารจัดการกองทุนประกันสังคมของสำนักงานประกันสังคม จึงได้ข้อเสนอแนะ คือ

1. ปัญหาด้านการจัดเก็บเงินสมทบและการเบิกจ่าย จากปัญหาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องหาแนวทางเพื่อแก้ปัญหาทางกฎหมายโดย หรือเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 49 ววรรคแรก “นายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบในส่วนของตนหรือในส่วนของผู้ประกันตนหรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา 47 ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างยังมีได้นำส่ง หรือของจำนวนเงินสมทบที่ยังขาดอยู่ นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ สำหรับเศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันหรือกว่านั้นให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง”

ให้เป็น “นายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบในส่วนของตนหรือในส่วนของผู้ประกันตนหรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา 47 ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสิบต่อเดือนของจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างยังมีได้นำส่ง หรือของจำนวนเงินสมทบที่ยังขาดอยู่ นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ สำหรับเศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันหรือกว่านั้นให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง หากยังไม่ตรงหรือครบตามจำนวนจะต้องมีโทษจำคุกและปรับตามกฎหมาย ” โดยเนื่องจากจะทำให้นายจ้างเกรงกลัวต่อกฎหมายและเห็นว่าการส่งเงินไม่ครบการ โคนลงโทษปรับจำนวนมากก็จะทำให้ต้นทุนในการประกอบกิจการสูงขึ้น การไม่ปฏิบัติตามกฎหมายอาจจะทำให้ธุรกิจได้รับความเสียหายมากกว่าการปฏิบัติตามกฎหมาย

2. ปัญหาด้านการพัฒนา ระบบประกันสุขภาพ จากปัญหาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องหาแนวทางเพื่อแก้ปัญหาทางกฎหมายโดย หรือเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 มาตรา 58 และมาตรา 59 พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 จากเดิม “มาตรา 58 การรับประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่ เป็นบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนจะต้องรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาล ตามมาตรา 59 รายละเอียดและเงื่อนไขเกี่ยวกับบริการทางการแพทย์ที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนจะได้รับให้เป็นไปตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา 59 ให้เลขาธิการประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขต ท้องที่และชื่อสถานพยาบาลที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนมีสิทธิไปรับบริการทางการแพทย์ได้ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนซึ่งมีสิทธิได้รับบริการทาง การแพทย์ ถ้าทำงานหรือมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตท้องที่ใดให้ไปรับบริการทาง การแพทย์จากสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่งที่อยู่ในเขตท้องที่นั้น เว้นแต่ในกรณีที่ ในเขตท้องที่นั้นไม่มีสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนมีเหตุผลสมควรที่ไม่สามารถไปรับบริการทางการแพทย์ จากสถานพยาบาลดังกล่าวได้ ก็ให้ไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาล ตามวรรคหนึ่งที่อยู่ในเขตท้องที่อื่นได้ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนไปรับบริการทาง การแพทย์จากสถานพยาบาลอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคสอง ให้ผู้ประกันตน มีสิทธิได้รับเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์ที่ต้องจ่ายให้แก่สถานพยาบาลอื่นนั้นตามจำนวนที่สำนักงาน กำหนด โดยคำนึงถึงสภาพของการประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย การคลอดบุตร สภาพทางเศรษฐกิจของแต่ละ

ละเขตท้องที่ และลักษณะ ของการบริการทางการแพทย์ที่ได้รับ ทั้งนี้ จะต้องไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการ
การแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ”

ให้เป็น “การบริหารจัดการกองทุนประกันสังคมของสำนักงานประกันสังคม จัดระบบหลักประกัน
สุขภาพเพื่อผู้ประกันตนเท่านั้น และกำหนดให้เงินกองทุนที่ส่งให้กับสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
ให้เป็นกองทุนประกันสุขภาพเท่านั้น และมีสิทธิได้รับการพยาบาลโดยเท่าเทียมกัน ส่วนการป้องกันโรค
รักษาโรค การให้ค่าตอบแทนบุคลากรผู้ให้บริการทางสาธารณสุขเป็นหน้าที่ของหน่วยบริการของกระทรวง
สาธารณสุข”

3. ปัญหาการนำเงินกองทุนประกันสังคมไปลงทุน จากปัญหาดังกล่าวจึงจำเป็นต้องหาแนวทาง
เพื่อแก้ปัญหาทางกฎหมายโดย ยกเลิก หรือ เพิ่มเติม กฎหมายพระราชบัญญัติเงินทดแทน กฎหมายมาตรา 18
จากเดิม “เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหายให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่
ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิ ตามมาตรา 20 แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้”

(1) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานติดต่อกันได้เกินสาม
วันไม่ว่าลูกจ้างจะสูญเสียอวัยวะตาม (2) ด้วยหรือไม่ก็ตาม โดยจ่ายตั้งแต่วันแรกที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงาน
ได้ไปจนตลอดระยะเวลาที่ไม่สามารถทำงานได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี

(2) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างต้องสูญเสียอวัยวะบางส่วนในร่างกาย
โดยจ่ายตามประเภทของการสูญเสียอวัยวะและตามระยะเวลาที่ต้องจ่ายให้ตามที่กระทรวงแรงงานและ
สวัสดิการสังคมประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปี

(3) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างทุพพลภาพ โดยจ่ายตามประเภทของการ
ทุพพลภาพและตามระยะเวลาที่จะต้องจ่ายตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด แต่
ต้องไม่เกินสิบห้าปี

(4) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหายมีกำหนด
แปดปี

การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยซึ่งเป็นเหตุให้สูญเสียอวัยวะของร่างกาย หรือสูญเสียสมรรถภาพ
ในการทำงานของอวัยวะไปเพียงบางส่วน ในการคิดค่าทดแทนให้เทียบอัตราส่วนร้อยละจากจำนวน
ระยะเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะประเภท
นั้น ๆ ตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือนให้เป็นไปตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการ
สังคมประกาศกำหนด

ค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองต้องไม่น้อยกว่าค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุด และไม่มากกว่า
ค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด”

ให้เพิ่มเติมหรือแก้ไขว่า “การนำเงินกองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตนไปใช้ลงทุนใน
บริษัทเอกชนหรือรัฐวิสาหกิจใดๆ หรือ โครงการใดๆของรัฐบาล ต้องมีกระบวนการในการตัดสินใจที่

โปร่งใสและกรรมการกองทุนประกันสังคมต้องตัดสินใจอย่างเป็นอิสระ บนผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายอย่างเป็นธรรม และกำหนดให้ผู้ประกันตนหรือสมาชิกประกันสังคมสามารถร่วมลงทุนกับสำนักงานประกันสังคมด้วย และให้มีผู้เชี่ยวชาญด้านการลงทุนอยู่ประจำสำนักงานประกันสังคมทุกจังหวัด ซึ่งจะมีหน้าที่ให้คำปรึกษาด้านการลงทุนในสำนักงานประกันสังคมหรือกองทุนทดแทนเพื่อการบริหารจัดการกองทุนประกันสังคม และกองทุนเงินทดแทนของสำนักงานประกันสังคมเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ในกรณีลูกจ้างเจ็บป่วย สูญเสียอวัยวะ ทูพพลภาพ ตายหรือสูญหาย ให้เพิ่มสิทธิประโยชน์ในการจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างที่ประสบอันตรายเนื่องจากการทำงานอัตราร้อยละ 80 ของค่าจ้างรายเดือน”

เอกสารอ้างอิง

วิจิตรา วิเชียรชม. คำอธิบายกฎหมายแรงงาน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538.

สมยศ เชื้อไทย. คำอธิบายหลักรัฐธรรมนูญทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: เรือนแก้วการพิมพ์, 2535.

สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ. ประวัติความเป็นมาของการประกันสังคม การสังคมสงเคราะห์. เล่มที่ 13
เรื่องที่ 3. กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2550